

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1152/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.I.35.272/2025/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó Kft. jogi képviselője útján (dr. Bordás Zsolt ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz nyújtott be, amelyben a Kúria Kfv.I.35.272/2025/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítását és – a Fővárosi Törvényszék 104.K.702.929/2024/25. számú ítéletére kiterjedő hatályú – megsemmisítését kérte az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései sérelmére hivatkozással.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállását az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszban rendelkezésére bocsátott iratok alapján a következőképpen állapította meg.
- [3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint az elsőfokú adóhatóság általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) adónemre vonatkozóan folytatott vizsgálatot 2020. január 1. és 2022. december 31-ig terjedő időszakban az indítványozónál. Az indítványozó a vizsgált időszakban építési hatósági engedélyköteles és nem engedélyköteles építőipari kivitelezési munkákról, valamint számos további tevékenység (értékesítés, gyártás, bérbeadás) végzéséről állított ki számlákat, amelyből adóköteles bevétele származott.
- [4] A vizsgált időszakban az indítványozó tevékenységéhez kapcsolódó, számára kiállított számlákat fogadott be és helyezte levonásba az áfa tartalmukat. Az indítványozó 15–20 fő munkavállalót foglalkoztatott, a munka mennyisége miatt azonban alvállalkozókat vont be a teljesítésbe. Az elsőfokú adóhatóság nyolc alvállalkozói befogadott számlát hiteltelennek tekintett, mert álláspontja szerint a számlakibocsátók a szolgáltatásnyújtást nem igazolták, a társaságok teljesítését

alátámasztó dokumentumot nem bocsátottak az adóhatóság rendelkezésére. Sem a számlakibocsátóknál, sem az indítványozónál nem volt olyan, az adott szolgáltatás teljesítése esetén szükségképpen keletkező adózási irat, amelynek adataival az áfa levonásra felhasznált számlák adatai egybevetethetők lettek volna.

- [5] Az elsőfokú adóhatóság a számlák hiteltelenségének bizonyítékaként tekintette azt is, hogy az alvállalkozók olyan komplex szolgáltatások nyújtására vállaltak kötelezettséget, amelyekkel a számlakibocsátók az adóellenőrzések és jogkövetési vizsgálatok megállapításai alapján nem rendelkeztek, teljesítési képességük erre nem terjedt ki. Továbbá az átutalás a számlakibocsátók bankszámláira történt, azonban azokról egy olyan magánszemély vette fel az összegeket készpénzben, akinek az egyes számlakibocsátó társaságokban semmiféle tisztsége nem volt.
- [6] Mindebből az elsőfokú adóhatóság azt a következtetést vonta le, hogy a számlakibocsátók által kibocsátott számlákon szereplő gazdasági események nem a felek között jöttek létre, és a Kúria 5/2016. (IX. 26.) KMK vélemény (a továbbiakban: KMK vélemény) 2. esetkörébe tartozó hiteltelen számlák alapján a felperes adólevonási jogát nem gyakorolhatja. Az elsőfokú adóhatóság a határozatában az indítványozó terhére 112 020 000 Ft adókülönbötetet tárt fel, mely adóhiánynak minősült, 56 010 000 Ft adóbírságot szabott ki és 33 542 000 Ft késedelmi pótlékot számított fel. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú adóhatóság határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta.
- [7] Az indítványozó közigazgatási pert indított. A keresetében kérte a másodfokú adóhatóság határozatának a megváltoztatását úgy, hogy a bíróság az adóhatóság által megállapított adókülönbötetet, az adóbírságot és a késedelmi pótlékot törölje, és így az ellenőrzés megállapítás nélkül záruljon le. Másodlagosan továbbá az adóhatóság határozatának – az elsőfokú határozatra is kiterjedő – megsemmisítését és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte, perköltsége megtérítése mellett. A Fővárosi Törvényszék 104.K.702.929/2024/25. számú ítéletével az indítványozó keresetét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján – mint alaptalant – elutasította.
- [8] A jogerős ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria Kfv.I.35.272/2025/2. számú végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmének a befogadását megtagadta a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján.
- [9] 2. A Kúria fenti végzését követően az indítványozó az Alkotmánybírósághoz fordult. Az alkotmányjogi panasz, amely a törvényszéki ítéletet és a kúriai végzést is támadja, lényege a következőképpen foglalható össze.
- [10] Az indítvány részletesen bemutatta az ügyben folyt eljárást, illetve az indítványozó azzal kapcsolatos kifogásait, amelyek alapvetően azt sérelmezték, hogy az eljáró bíróságok nem voltak tekintettel az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) gyakorlatára. Az indítványozó állítása szerint az eljáró bíróságoknak a közös

hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelvet (továbbiakban: áfa irányelv) figyelembe véve, továbbá az EUB gyakorlatát alkalmazva kellett volna az ügyet elbírálni. Azáltal pedig, hogy az eljáró hatóságok, valamint a bíróságok a fentieket nem vették figyelembe a döntés meghozatalakor, az indítványozó számára hátrányos döntés született, amely sérti a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot, továbbá a tisztességes bírósági eljárás követelményét.

- [11] Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria felülvizsgálat befogadását megtagadó végzése a rendkívüli jogorvoslatok befogadhatósági kritériumainak önkényes, a jogszabály céljával ellentétes, túlzottan megszorító értelmezésén alapszik, és ekként a bírósághoz fordulás jogát, a tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint a jogorvoslathoz való jogot is sérti.
- [12] Az indítványozó kifogásolta továbbá, hogy az eljáró adóhatóságok a vizsgálat lefolytatásakor elrendelték a vizsgálati anyagok zártan történő kezelését, amivel korlátozták az indítványozó jogát, mivel azokról másolatot nem, csak saját jegyzetet készíthetett. Ezzel pedig sérült a „fegyveregyenlőség elve”, továbbá a hatóságok nem vették figyelembe az indítványozó javára szóló munkavállalói vallomásokat, amelyek szintén a tisztességes eljárás követelményét sértik.
- [13] Az indítványozó megjegyezte, hogy azáltal, hogy a bíróságok a jogorvoslatok során sem vették figyelembe az EUB gyakorlatát, megsértették a jogorvoslathoz való jogot. Az indítványozó arra is rámutatott, hogy az EUB gyakorlatának, valamint az áfa irányelvnek a figyelmen kívül hagyása miatt sérült az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése, azaz a nemzeti és nemzetközi jog összhangjának követelménye, valamint a 28. cikkben szabályozott jogértelmezési előírások is.
- [14] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [15] 3.1. A bírósági eljárást befejező kúriai végzést követő alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtották be. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel a támadott ítélettel lezárt perben felperes volt – fennáll. A jogi képviselő csatolta a meghatalmazását. A Kúria végzése az eljárást befejező olyan döntés, amely mérlegelés eredményeként született, ezért a panasz megfelel az Ügyrend 32. § (5) bekezdésében foglalt követelménynek, azaz azon keresztül az Alkotmánybíróság a panaszt a Fővárosi Törvényszék 104.K.702.929/2024/25. számú ítélete vonatkozásában is vizsgálhatta {lásd hasonlóan például: 3016/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [16] Az indítványozó az Alaptörvény Q) cikke és 28. cikke esetében csak az álláspontját fejtette ki. Ezek kifejezett sérelmét nem állította a panaszában. Emiatt az Alaptörvény Q) cikkével és 28. cikkével kapcsolatban előadottakat nem lehetett önálló indítványi

elemnek tekinteni. Az Alkotmánybíróság továbbá megjegyzi, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak a 28. cikk {lásd például: 3096/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [14]}, valamint az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése sem {3348/2025. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [38]}. Ezért ezekre alkotmányjogi panasz egyébként sem lenne alapítható.

- [17] Az indítványozó egyebekben az Alaptörvényben biztosított jogok [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés] sérelmére hivatkozott, így a kérelem eleget tesz az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjának is. Az említett alapjogok vonatkozásában a kérelem teljesíti a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményét is.
- [18] 3.2. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [19] 3.2.1. Az Alkotmánybíróság először azt vizsgálta, hogy ebben az ügyben felmerül-e alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés a három alapjog vonatkozásában [XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés].
- [20] Az Alkotmánybíróság a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog adóügyekben megnyilvánuló tartalmával kapcsolatban következetes gyakorlattal rendelkezik {lásd például: 3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [25]–[35]; 25/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [22]–[38]}. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tartalma is kikristályosodott már az alkotmánybírósági gyakorlatban {lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [23]–[34]; 8/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [44]–[50]}. Ez a jogorvoslathoz való jog vonatkozásában is megállapítható {lásd például: 3004/2022. (I. 13.) AB határozat, Indokolás [38]–[54]}.
- [21] Az Alkotmánybíróság ezek alapján megállapította, hogy a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való joggal, valamint a jogorvoslathoz való joggal kapcsolatban az ügy nem vet fel új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [22] 3.2.2. Ezt követően az alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-ában foglalt második feltétel teljesülését vizsgálta.
- [23] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak. Az Alkotmánybíróság ugyanis az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is kizárólag az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés Indokolás [13]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan

értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e jogági dogmatika elfogadott szabályaihoz [...]” {3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; lásd összefoglalóan még: 3069/2017. (IV. 4.) AB végzés, Indokolás [9]}.

[24] A becsatolt iratok alapján a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványát képező indokolási kötelezettség alkotmányjogi tartományának a megsértése alappal nem merülhet fel ebben az ügyben, mivel az indítványozónak az eljárás során előadott észrevételei nem maradtak válasz nélkül (EUB gyakorlat és az eljáró bíróságok döntésének az összhangja, az eljárós adóhatóság eljárásának törvényessége). Az Alkotmánybíróság utal e körben állandó gyakorlatára, amely szerint „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indokolás hossza önmagában nem alkotmányossági kérdés {3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [27]}.

[25] Az indítványozó alkotmányjogi panasza egyebekben nem alkotmányossági kérdésekre vonatkozik, hanem a tényállás megállapítását, a bizonyítékok értékelését, az eljáró hatóság és a bíróságok jogértelmezésének és jogalkalmazásának a helytállóságát, jogszerűségét vitatja, és ekként a támadott törvényszéki ítéletben, illetve a kúriai végzésben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében. A fent kifejtettek alapján azonban a tényállás megállapítását és a bizonyítási eljárást érintő – a bizonyítékok értékelésére és mérlegelésére vonatkozó – kérdések a jogalkalmazó feladat- és hatáskörébe tartoznak, ezek felülvizsgálata kívül esik az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantáló alkotmányjogi szempontú mérlegelés tartományán. Emlékeztet az Alkotmánybíróság arra is, hogy „következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető, gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta »szuperbíróságként«, a meglévők

melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el” (lásd például: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3011/2017. (II. 1.) AB végzés, Indokolás [8]; legutóbb például: 3500/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [16]; 3134/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [35]).

- [26] Az Alkotmánybíróság rámutat arra is, hogy állandó gyakorlata szerint nem minden eljárásjogi szabálysértés, illetve esetleges törvénysértés eredményezi a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését (például: 3335/2024. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [28]).
- [27] Az Alkotmánybíróság megerősíti e körben azt is, hogy „annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei fennállnak-e vagy sem, jelen ügyben nem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság a Kúria döntését nem bírálhatja felül” (3428/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]). Szintén ebbe a körbe tartozik annak eldöntése is, hogy az eljáró bíróság döntése mennyiben áll összhangban az EUB adójogi gyakorlatával.
- [28] A jogorvoslati joggal összefüggésben arra szükséges emlékeztetni, hogy a rendkívüli jogorvoslat biztosításának a szükségessége nem következik az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből (lásd például: 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]; 12/2019. (IV. 8.) AB határozat, Indokolás [19]; 3373/2019. (XII. 19.) AB határozat, Indokolás [42]). Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből az a követelmény fakad, hogy az érdemi döntések tekintetében kell biztosítani a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét a sérelmezett döntés felülvizsgálata, és annak tényleges orvoslása érdekében. A jogorvoslati jog azonban nem értelmezhető akként, hogy az magába foglalná a kérelmező számára kedvező döntés meghozatalának jogát.
- [29] A kifejtettek értelmében a sérelmezett döntések nem vetették fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [30] 3.2.3. Összefoglalva a fentieket: az ügyben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye nem volt azonosítható az alkotmányjogi panasz alapján.
- [31] 4. Mindezek alapján az volt megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz nem teljesítette a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételét, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján tanácsban eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró